

200704066/1.

Datum uitspraak: 26 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50762 van de rechtbank
's-Gravenhage van 9 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 mei 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 14 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 mei 2007, verzonden op 15 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 juni 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

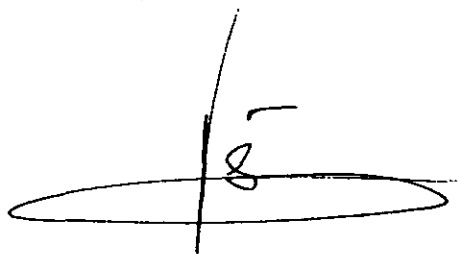
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2007

418.

Verzonden: 26 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/50762 MVV

Inzake : eiseres, V-nummer
woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde,
mr. E.S. van Aken, advocaat te Zierikzee,

tegen : de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemachtigde mr. H.A. Kras, ambtenaar ten departemente
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op [] bezit de Nigeriaanse nationaliteit. Op 10 augustus 2005 heeft zij een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel "verblijf bij echtgenoot". Op deze aanvraag om afgifte van een visum op basis van het Soeverein Besluit van 12 december 1813 is door verweerder op 17 mei 2006 afwijzend beslist. Eiseres heeft een bezwaarschrift ingediend tegen dit besluit. Verweerder heeft op 14 september 2006 het bezwaar ongegrond verklaard.
2. Op 17 oktober 2006 heeft eiseres tegen deze beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift overgelegd.
3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 2 mei 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de heer [] echtgenoot van eiseres (hierna: referent).

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in rechte stand kan houden. Daartoe moet worden gezien of dit besluit de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
2. Ingevolge artikel 72, lid 2, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv,

voor de toepassing van afdeling 2 van hoofdstuk 7 van de Vw 2000, bevattende bepalingen over bezwaar en beroep inzake reguliere verblijfsvergunningen, gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens de Vw 2000.

3. Eiseres stelt dat zij in aanmerking komt voor de gevraagde mvv omdat referent aan het middelenvereiste voldoet. Daartoe heeft eiseres - samengevat - aangevoerd dat referent op jaarlijks basis seizoensgebonden werkzaamheden (heeft) verricht. In de tussenperioden heeft referent een WW-uitkering ontvangen. In bezwaar heeft referent een arbeidsovereenkomst overgelegd die in beginsel nog zeker zes maanden geldig was. Eiseres meent dat indien verweerder over de continuatie van het dienstverband van referent zekerheid wilde krijgen, verweerder de besluitvorming had moeten aanhouden. Eiseres en referent voldoen nagenoeg volledig aan de criteria voor verlening van een mvv en ondervinden nadeel van de te strenge toepassing van de regelgeving. Het verwerven van inkomsten door referent heeft een duurzaam karakter. De inkomsten van referent, waaronder die uit overuren, komen boven de ter zake toepasselijke normen. Verweerder heeft eiseres en referent ten onrechte niet op het bezwaarschrift gehoord. Referent heeft een nieuwe arbeidsovereenkomst gekregen van 14 augustus 2006 tot 14 augustus 2007 en nadien bestaat wellicht de mogelijkheid van verlening van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

4. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet voor een mvv in aanmerking komt.

5. De aanvraag om afgifte van een mvv wordt getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning (regulier) in Nederland (Vreemdelingencirculaire 2000 B1/1.1).

6. Ingevolge artikel 14, lid 2, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven niet zelfstandig en duurzaam over voldoende middelen van bestaan beschikt.

Dit vereiste is – voor zover voor onderhavige zaak van belang – uitgewerkt in artikel 3.22 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en artikel 3.75 van het Vb 2000.

Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000 zijn middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

Ingevolge artikel 3.75, derde lid, Vb 2000 zijn in afwijking van het eerste lid van deze bepaling middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst

eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan nog zes maanden beschikbaar zijn.

Het beleid met betrekking tot de middelen van bestaan is weergegeven in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), hoofdstuk B1/4.3 (voorheen B1/2.2.3).

In hoofdstuk B1/4.3.2 Vc 2000 is het beleid met betrekking tot Flexibele arbeidsovereenkomsten en kortlopende arbeidscontracten opgenomen. Oproep- of afroepcontracten, nul-urencontracten, min/max-contracten, uitzendwerk, losse dienstverbanden, seizoenswerk, voorovereenkomsten, en overeenkomsten met uitgestelde prestatieplicht worden wel 'flexibele arbeidsovereenkomsten' genoemd.

Inkomsten uit flexibele arbeidsovereenkomsten worden, gelet op het onzekere karakter dat werken op basis van dergelijke arbeidsovereenkomsten kenmerkt, niet aangemerkt als inkomsten die nog één jaar beschikbaar zijn (op het tijdstip waarop de aanvraag wordt ontvangen of de beschikking wordt gegeven, dan wel op enig moment tussen beide tijdstippen). Zij zijn derhalve niet duurzaam in de zin van artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000. Hieraan doet de duur van de flexibele arbeidsovereenkomst niet af. Eigen aan flexibele arbeidsovereenkomsten is immers dat de hoogte van de inkomsten onregelmatig kan zijn.

De voornoemde inkomsten uit arbeid (inclusief werk verricht op basis van een flexibele arbeidsovereenkomst) kunnen echter, in afwijking van de hoofdregel als duurzaam worden aangemerkt, indien ten tijde van de aanvraag (of het tijdstip waarop de beschikking wordt genomen, dan wel op enig moment tussen beide tijdstippen):

- door de aanvrager of degene bij wie verblijf wordt beoogd aantoonbaar reeds gedurende drie jaar onafgebroken (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) is gewerkt en in die gehele periode een inkomen uit arbeid in loondienst is verworven dat ten minste gelijk is aan de toepasselijke bijstandsnorm in de zin van de Wwb; en
- deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn. Dit wordt aangetoond met een verklaring van de werkgever (bijvoorbeeld het uitzendbureau).

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid worden bij de driejaarsperiode als inkomen uit arbeid in loondienst meegeteld. In deze driejaarsperiode mag het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 26 weken bedragen.

7. Ingevolge artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

8. De rechtbank overweegt het volgende.

Bij de indiening van de aanvraag heeft referent de volgende arbeidsovereenkomsten met de besloten vennootschap Vette en Verhaart B.V. overgelegd:

- ingaande op 30 juni 2003, voor bepaalde tijd, voor het mosselseizoen

- 2003/2004 doch met niet exact vast te stellen duur;
- ingaande 29 juni 2004 en eindigende op 28 februari 2005, en nadien verlengd tot en met 25 maart 2005;
- ingaande op 27 juni 2005 en eindigende op 25 februari 2006;

In bezwaar is een arbeidsovereenkomst van referent met voornoemd bedrijf overgelegd waarin is vastgesteld dat referent ingaande op 14 augustus 2006 voor de duur van het mosselenseizoen doch uiterlijk tot 24 februari 2007 te werk wordt gesteld.

Al deze arbeidsovereenkomsten bevatten een clause dat de dienstbetrekking voortijdig ten einde kan komen indien er geen of onvoldoende (Zeeuwse) mosselen ter verwerking beschikbaar zijn.

De rechtbank stelt vast dat eiseres noch ten tijde van de aanvraag noch ten tijde van het bestreden besluit een arbeidsovereenkomst heeft overgelegd waaruit blijkt dat referent nog voor de duur van één jaar over voldoende middelen van bestaan kan beschikken. Verweerder heeft de door eiseres overgelegde arbeidsovereenkomsten van referent voor seizoenwerk, gelet op het in hoofdstuk B1/4.3.2 Vc 2000 neergelegde beleid, terecht als flexibele arbeidsovereenkomsten aangemerkt. Dit brengt mee dat verweerder op goede grond als criterium voor de duurzaamheid van het inkomen van referent heeft gehanteerd het gemiddeld netto-inkomen van referent in de drie jaren voorafgaand aan de aanvraag en het vereiste dat de middelen van bestaan nog zes maanden beschikbaar moeten zijn.

Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de hierboven voornoemde arbeidsovereenkomsten niet dat de inkomsten van referent nog voor minimaal zes maanden beschikbaar zijn. Immers, uit deze arbeidsovereenkomsten blijkt dat de werkgever de arbeidsovereenkomsten voortijdig kan beëindigen. Reeds hierom heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet is aangetoond dat referent duurzaam over een voldoende inkomen beschikt. Gelet hierop kan de stelling dat referent in een periode van drie jaar, voorafgaande aan de aanvraag dan wel aan het bestreden besluit, minder dan 26 weken werkloos is geweest - wat hier ook van zij - niet aan het hiervoor overwogene afdoen.

Met betrekking tot de stelling dat referent per 14 augustus 2006 een jaarcontract heeft gekregen overweegt de rechtbank dat nu deze stelling voor het eerst in beroep naar voren is gebracht, deze - gelet op de ex-tunc toetsing in beroep - buiten beschouwing dient te worden gelaten.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiseres geen bijzondere omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan verweerder - gelet op artikel 4:84 van de Awb - eiseres in afwijking van het in hoofdstuk B1/4.3 van de Vc 2000 neergelegde beleid, toch een mvv had dienen te verstrekken. De stelling van eiseres dat zij door de handhaving van het beleid onevenredig nadeel ondervindt aangezien referent de laatste jaren inkomsten uit seizoensgebonden werkzaamheden heeft verworven, vormt geen reden om in afwijking van het beleid verblijf aan eiseres toe te staan, nu het verrichten van seizoenwerk reeds in het beleid is verdisconteerd.

Voor zover eiseres een beroep doet op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) overweegt de rechtbank het volgende.

Volgens vaste jurisprudentie is geen sprake van inmenging in de uitoefening van het recht op familie- en gezinsleven indien de bestreden beschikking er niet toe strekt de vreemdeling een verblijfstitel als bedoeld in artikel 14, 20, 28 of 33 van de Vw 2000, te ontnemen die hem tot uitoefening van het familie- en gezinsleven hier te lande in staat stelde. Aangezien het in dit geval gaat om een aanvraag om eerste toelating, is geen sprake van inmenging als hierboven bedoeld.

Indien geen sprake is van inmenging, dan rijst de vraag of zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen dat uit het recht op respect voor het familie- en gezinsleven niettemin voor verweerder de positieve verplichting voortvloeit aan de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. Teneinde die vraag te beantwoorden, dient een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging te worden gemaakt, waarbij de Nederlandse Staat een zekere beoordelingsvrijheid toekomt.

Niet is gebleken van dusdanig bijzondere feiten of omstandigheden dat uit het recht op respect voor het gezinsleven op verweerder de positieve verplichting rust om eiseres hier te lande verblijf toe te staan. De enkele stelling van eiseres dat zij nagenoeg aan de voorwaarden voldoet is hiertoe onvoldoende. Voorts is gesteld noch gebleken van een objectieve belemmering om het familie- en gezinsleven met referent in het land van herkomst uit te oefenen.

Gelet op het vorenstaande kan niet worden gezegd dat de weigering om eiseres in Nederland verblijf toe te staan een schending oplevert van artikel 8 EVRM.

Met betrekking tot de stelling van eiseres dat verweerder haar ten onrechte niet op haar bezwaarschrift heeft gehoord, overweegt de rechtbank het volgende.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien. Daarbij moet de inhoud van het bezwaarschrift worden beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire beslissing. Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake indien er naar objectieve maatstaven op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de gemaakte bezwaren niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden.

De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met hetgeen eiseres in eerste instantie heeft aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissing daaromtrent is overwogen, van oordeel dat verweerder zich in het licht van de vaste jurisprudentie niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Reeds in de primaire beschikking is eiseres tegengeworpen dat de inkomsten van referent niet nog voor een bepaalde periode waren gegarandeerd. Voorts bleek uit de door eiseres in bezwaar overgelegde stukken aanstonds dat referent nog immer niet gegarandeerd over werk voor nog zes maanden beschikte. Voorts heeft eiseres geen bijzondere omstandigheden aangevoerd op grond waarvan mogelijk van het beleid afgeweken zou moeten worden. Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat niet aan het middelenvereiste is voldaan en dat deswege van het horen van eiseres met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kon worden afgezien.

9. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgelegd dat eiseres ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde machtiging tot voorlopig verblijf. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

10. Het beroep is derhalve ongegrond.

11. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

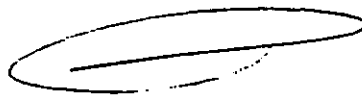
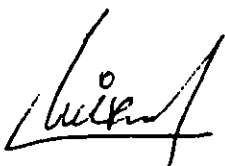
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond;

Aldus gedaan door mr. M.T. Paulides en in het openbaar uitgesproken op 9 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. I.N. Powell, griffier.

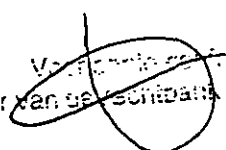

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (Nadere informatie www.raadvanstate.nl).

De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

afschrift verzonden op:

15 MEI 2007

Advocaten
mr. E. S. van Aken
mr. W. C. Dieleman

Bezoekadres
Engelse Kade 2, Zierikzee
Telefoon: 0111 - 41 51 51
Fax : 0111 - 41 22 44 / 41 48 22

Correspondentieadres
Postbus 2
4300 AA Zierikzee

E-mail
zierikzee@vpva-advocaten.nl

Derdengelden
Stichting Derdengelden

AANGETEKEND MET HANDTEKENING RETOUR

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
T.a.v. de E.A. Heer/Vrouwe Griffier

Zierikzee, 12 juni 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUN 2007	
ZAAKNR. 2007040661/V2	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Betreft: /HB RVS - A/JK/07.01846
Proc.nr.: AWB 06/50762
Dossnr.: 9703.06.6007
V-nr. :

Hoogedelachtbare Heer/Vrouwe,

In opgemelde zaak zend ik u bijgaand in tweevoud aangetekend met handtekening retour een hoger beroepschrift met producties. De gemachtigde van verweerder heb ik heden eveneens een exemplaar toegezonden.

De toevoeging is aangevraagd doch is nog niet in mijn bezit. Zodra dat het geval is zal ik u ter kennisneming en ter registratie een exemplaar doen toekomen.

In afwachting.

Met vriendelijke groet,
hoogachtend,
uw dw.,

E.S. van Aken

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage.

HOGER BEROEPSCHRIFT

AANGETEKEND MET HANDTEKENING RETOUR
ALSMEDE PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

Mevrouw , verder te noemen appellante, te dezer zake uitdrukkelijk domicilie kiezende te Zierikzee aan de Engelse Kade nr. 2 (Postbus 2, 4300 AA Zierikzee), ten kantore van advocaat en procureur Mr. E.S. van Aken, die ten deze bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

1. Op 10 augustus 2005 heeft appellante een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf met als doel "verblijf bij echtgenoot". Op deze aanvraag om afgifte van een visum op basis van het SOeverijn Besluit van 12 december 1813 is door verweerder op 17 mei 2006 afwijzend beslist. Appellante heeft een bezwaarschrift ingediend tegen dit besluit. Verweerder heeft op 14 september 2006 het bezwaar ongegrond verklaard (**Prod. 1**). Vervolgens heeft appellante tegen deze beslissing beroep ingesteld.
2. Appellante komt hierdoor in hoger beroep van de uitspraak d.d. 9 mei 2007, in afschrift verzonden op 15 mei 2007, van de rechtbank 's-Gravenhage, Sector Bestuursrecht, Afdeling Vreemdelingenzaken, waarbij besloten werd in de zaak geregistreerd onder procedurenummer 06/50762 het beroep ongegrond te verklaren. Appellante legt bijgaand over een kopie van deze uitspraak (**Prod. 2**).
3. Onder handhaving van al hetgeen door appellante hangende beroep en vooruitlopend daarop reeds naar voren is gebracht zal appellante in het hiernavolgende grieven formuleren op basis waarvan appellante van oordeel is dat ten onrechte is besloten het ingestelde beroep ongegrond te verklaren.

GRIEF I

5. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 4 van de uitspraak in alinea 3 als volgt: *"Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de hierboven voornoemde arbeidsovereenkomsten niet dat de inkomsten van referent nog voor minimaal zes maanden beschikbaar zijn. Immers, uit deze arbeidsovereenkomsten blijkt dat de werkgever de arbeidsovereenkomsten voortijdig kan beëindigen. Reeds hierom heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet is aangetoond dat referent duurzaam over een voldoende inkomen beschikt. Gelet hierop kan de stelling dat referent in een periode van drie jaar, voorafgaande aan de aanvraag dan wel aan het bestreden besluit, minder dan 26 weken werkloos is geweest -wat hier ook van zij- niet aan het hiervoor overwogene afdoen."*

TOELICHTING

Zijdens appellante zijn een aantal arbeidsovereenkomsten hangende bezwaar in het geding gebracht, waaruit blijkt dat de hier te lande verblijvende Nederlandse referent de afgelopen jaren op basis van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd werkzaam is geweest in de mosselsector bij de besloten vennootschap Vette & Verhaart B.V.. Voorts blijkt dat de geldigheidsduur van die arbeidsovereenkomsten telkenmale langer is geweest dan 6 maanden en dat er tevens sprake is geweest van verlenging van die arbeidsovereenkomsten. Voorts blijkt dat de arbeidsovereenkomst ingaande 14 augustus 2006 en eindigend op 24 februari 2007 langer geldig was dan 6 maanden. Ten onrechte gaat de rechtbank hieraan voorbij en in zoverre acht appellante de uitspraak onzorgvuldig.

Onverminderd het hiervoor gestelde wijst appellante er voorts op dat hetgeen de rechtbank stelt over de in de arbeidsovereenkomst opgenomen clausule inzake voortijdige beëindiging geen doorslaggevend argument behoort te zijn in deze. Vaststaat immers dat feitelijk de arbeidsovereenkomsten altijd langer zijn geweest dan die bewuste 6 maanden. Voorts staat vast dat de in de arbeidsovereenkomst opgenomen clausule naar het oordeel van appellante in civiel- en bestuursrechtelijk opzicht in rechte geen stand kan houden. Het is namelijk een clausule gekoppeld aan een onzekere gebeurtenis. Van tevoren is immers niet te bepalen of en zo ja wanneer het zogenaamde mosselenseizoen zou eindigen, terwijl primair in de arbeidsovereenkomsten een einddatum is opgenomen. Het ging derhalve om arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waarvan de geldigheidsduur telkenmale langer is geweest dan 6 maanden. Nu de mogelijkheid van tussentijdse opzegging voorts in de arbeidsovereenkomsten wordt gerelateerd aan een ten tijde van het aangaan van de arbeidsovereenkomsten nog onzekere

gebeurtenis, is appellante van oordeel dat de jure niet van deze mogelijkheid gebruik kon worden gemaakt terwijl de jure en de facto blijkt dat de arbeidsovereenkomsten telkenmale tot tenminste de in de arbeidsovereenkomsten opgenomen einddatum zijn blijven doorlopen. Ten onrechte is de rechtbank hieraan voorbij gegaan en in zoverre acht appellante de uitspraak onzorgvuldig.

Voorts wijst appellante erop dat hangende beroep gemotiveerd is betoogd dat voor wat betreft de laatste arbeidsovereenkomst er eigenlijk sprake was van een arbeidsovereenkomst voor de duur van een jaar met ingang van 14 augustus 2007 en appellante heeft ten bewijze daarvan stukken in het geding gebracht, waaronder een verzoek aan verweerder om de besluitvorming te herzien en een kopie van die arbeidsovereenkomst. Appellante heeft voorts aan de hand van de verstrekte gegevens, informatie en overgelegde stukken uiteengezet dat de referent in een periode van 3 jaar minder dan 26 weken werkloos is geweest. Verweerder heeft zich eerder op het standpunt gesteld dat er sprake is van een periode van meer dan 26 weken werkloosheid doch gaat er ten onrechte aan voorbij dat uit de in het geding gebrachte stukken blijkt dat er in juni 2005 een overlapping is geweest. De referent was namelijk in de week van 19 juni 2005 reeds werkzaam bij Vette & Verhaart, zodat hij niet langer dan 26 weken werkloos is geweest. Het is derhalve niet duidelijk geworden voor appellante of verweerder op een deugdelijke wijze de verstrekte informatie bij de besluitvorming heeft betrokken. Appellante is dan ook van oordeel dat het onderzoek onvoldoende zorgvuldig is geweest. Appellante is van oordeel dat de rechtbank hieraan ten onrechte voorbij gaat.

GRIEF II

6. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 4 van de uitspraak onder alinea 4 als volgt: *"Met betrekking tot de stelling dat referent per 14 augustus 2006 een jaarcontract heeft gekregen overweegt de rechtbank dat nu deze stelling voor het eerst in beroep naar voren is gebracht, deze -gelet op de ex-tunc toetsing in beroep- buiten beschouwing dient te worden gelaten."*

TOELICHTING

Reeds bij rechtstreeks verzonden brief d.d. 17 oktober 2006 aan verweerder heeft appellante verzocht om herziening van de besluitvorming gezien de aard van de arbeidsovereenkomst waar de referent over beschikte per 14 augustus 2006. Bij het indienen van de gronden ter onderbouwing van het bezwaarschrift had de referent nog niet de beschikking over de schriftelijke weergave van deze arbeidsovereenkomst, doch die weergave van die arbeidsovereenkomst is aanstonds naar verweerder verzonden toen

de referent daarover de beschikking had gekregen. De rechtbank verwijst naar de ex-tunc toetsing in beroep, doch gaat er hierbij ten onrechte aan voorbij dat de ex-tunc situatie ten tijde van het indienen van de gronden van het bezwaarschrift aldus was dat er alstoen reeds sprake was van een arbeidsovereenkomst voor de duur van 1 jaar. Appellante is dan ook van oordeel dat de rechtbank dit gegeven bij de besluitvorming in beroep had behoren te betrekken omdat dit gegeven de werkelijke situatie was, zoals die reeds hangende bezwaar gold. Appellante is dan ook van oordeel dat de rechtbank hieraan ten onrechte voorbij is gegaan en voorts is appellante van oordeel dat er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat het in de rede had moeten en kunnen liggen om de ambtelijke fase van heroverweging zorgvuldiger te laten verlopen en vollediger te doen zijn. Er blijkt immers dat reeds binnen een paar weken nadat de gronden van het bezwaarschrift waren ingediend was overgegaan tot het slaan van een beschikking op bezwaar, terwijl appellante nadrukkelijk zich het recht voor had behouden om zonodig nog nadere gronden en/of stukken in het geding te brengen. Tegen deze achtergrond bezien had het dan ook in de rede moeten en kunnen liggen om aan de hand van de wel verstrekte stukken en gegevens appellante de gelegenheid te bieden zonodig nog schriftelijk nadere vragen te beantwoorden en/of appellante en de hier te lande verblijvende Nederlandse referent uit te nodigen voor een hoorzitting zodat de bezwaren nader zouden kunnen worden toegelicht. Dit klemmt te meer nu de ex-tunc situatie hiertoe reeds op basis van de wel verstrekte gegevens aanleiding had moeten geven.

GRIEF III

7. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 5 van de uitspraak onder alinea 2 als volgt: "De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met hetgeen eiseres in eerste instantie heeft aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissing daaromtrent is overwogen, van oordeel dat verweerder zich in het licht van de vaste jurisprudentie niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Reeds in de primaire beschikking is eiseres tegengeworpen dat de inkomsten van referent niet nog voor een bepaalde periode waren gegarandeerd. Voorts bleek uit de door eiseres in bezwaar overgelegde stukken aanstonds dat referent nog immer niet gegarandeerd over werk voor nog zes maanden beschikte. Voorts heeft eiseres geen bijzondere omstandigheden aangevoerd op grond waarvan mogelijk van het beleid afgeweken zou moeten worden. Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat niet aan het middelenvereiste is voldaan en dat deswege van het horen van eiseres met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kon worden afgezien."

TOELICHTING

Appellante heeft juist uiteengezet dat het naar objectieve maatstaven gemeten op voorhand redelijkerwijs wel mogelijk was dat werd voldaan aan het middelenvereiste en de duur van het beschikken over de inkomsten uit arbeid. Derhalve was er een redelijke kans dat de gemaakte bezwaren tot een andersluidend besluit zouden moeten leiden, zodat de hoorplicht is geschonden. Ten onrechte is de rechtbank hieraan voorbij gegaan en in zoverre is de uitspraak onzorgvuldig.

8. Appellante behoudt zich nadrukkelijk het recht voor in een later stadium zo nodig nog andere grieven naar voren te brengen en/of gegevens en/of stukken in het geding te brengen.

REDENEN WAAROM:

Appellante zich wendt tot u Edelachtbaar College met het eerbiedig verzoek de beslissing van de rechtbank 's-Gravenhage, Sector Bestuursrecht, Afdeling Vreemdelingenzaken d.d. 9 mei 2007, in afschrift verzonden d.d. 15 mei 2007, AWB nr. 06/50762 te vernietigen en opnieuw rechtdoende het beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 14 september 2006 te vernietigen, met veroordeling van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in de proceskosten.

Zierikzee, 12 juni 2007

Advocaat/Gemachtigde

